

„Никой не е нито само страхливец, нито само герой – всичко зависи от това как ще се стекат обстоятелствата!“

/Джо Абъркромби/

Името Джо Абъркромби отдавна е синоним на храбър език, ярки герои и пълнокръвни сюжети. Неизтощимото му въображение и богатството на световите, които изгражда, отрежда на произведенията му неприкосновено място сред най-добрите образци във фентъзи жанра.

Абъркромби е роден на 31 декември 1974 г. в Ланкастър, Англия.

От малък е пристрастен към компютърните игри.

Завършва Кралското училище в Ланкастър и психология
в Манчестърския университет.

Живее със съпругата си Лу и трите си деца в Бат, Съмърсет.

Творчество

След дипломирането си работи в телевизионна компания,
по-късно се изявява като редактор на документални филми на свободна практика.

През 2001-2002 г., по време на почивката между отделните продукции,

започва да пише романа „Гласът на острието“ (книга 1 от трилогията *Първият закон*).

Завършва го през 2004 г.

и след една година търсене на издател той е публикуван през 2006 г.

Следва продължението „Преди да увиснат на въжето“ (2007)

и „Последният довод на кралете“ (2008).

През 2009 г. излиза „Отмъщението на Монца“.

Действието се развива в имажинерната джунгла на „Първият закон“,

но романът е изолиран от серията.

И ето че се появява суперуспешният „Герои“ (2011), а после и „Червена страна“,

който се разгръща в същия исторически контекст.

Трилогията „Първият закон“ не само не прилича на дебютен роман.

С дръзкия си маниер и специфичен хумор тя предефинира

представите за фентъзи жанра изобщо.

Епичната сага е разгърната с устрем и лекота и светкавично покорява

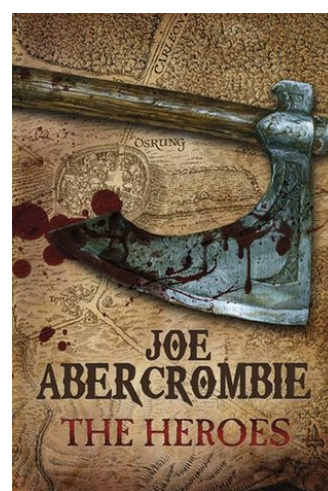
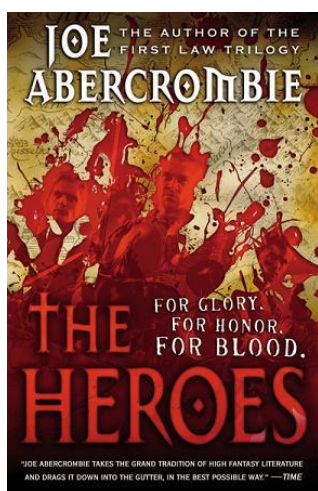
читатели и критика в цял свят.

Абъркромби за трилогията:

„Когато се залових да пиша класическата си фентъзи трилогия – исках да се получи нещо откровено и реалистично, което да представя живи и убедителни герои; да е вълнуващо, без да е неправдоподобно; да е забавно, без да е палячовщина; нещо непредвидимо.

Исках да изградя свят, в който магията е опасна, а насилието – още повече, в който доброто и злото са навсякъде.

Преди всичко обаче се залових да създам една чудесна фентъзи история, която да кара страниците да се обръщат сами и да забавлява читателя“

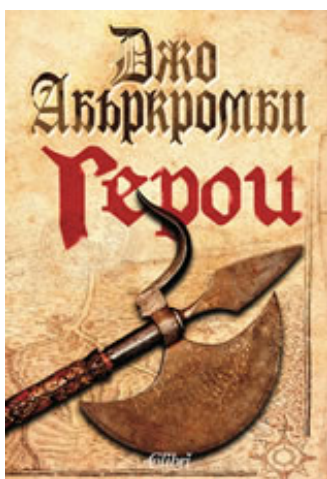

На 22 юли 2013 г. Библиотека *Галактики* излиза с ново заглавие от безподобния бунтар Джо Абъркромби - романът „Герои“ е изключителен реверанс към феновете на фентъзи жанра в България!

Преводът е на Александър Ганчев.

Мрачната фантазия на Абъркромби тук намира израз в коварна война за установяване на контрол над Севера – сюжетът е заложен в трилогията *Първият закон*. В течение на три дни ставаме очевидци на премеждията на шест души, представители на двете враждуващи страни. Техните истории се развиват на епичния фон от интриги, амбиции, предателства и, разбира се, гневно употребени двуостри оръжия.

„Странна работа – колкото по-малко живот му остава на човек, толкова повече го е страх да го загуби. А може би човек просто се ражда с колкото смелост му е предопределена и с всяка следваща битка част от нея си отива, докато накрая не остане нищо“

„Нещастни са държавите, на които не им достигат герои“ – Б. Брехт

Анотация:

Героите стоят на безсмислена стража над долината на Осранг,
а Северът има нов крал и нови порядки.

Дау Черния, Защитника на Севера, човек, затрил повече народ от зимата и с
репутация по-черна от тази на чумата, иска Героите на всяка цена.

А той не е човек, склонен на отстъпки.

Непретенциозният хълм с каменния кръг на върха е ключът към долината и пътя за
Карлеон – ключът към бързото приключване на войната в Севера.

Висшият съвет е нетърпелив, а заповедта е ясна – с всички сили към Карлеон, през
долината на Осранг, покрай някакво незначително възвишение, наречено Героите.

За Бремър дан Горст не е важно колко стръмен е склонът към изкуплението на
грешките от миналото – ще го изкачи какъвто е.

*В края на краищата никой не е нито само страхливец, нито само герой –
всичко зависи от това как ще се стекат обстоятелствата!*

Отзиви

„Герои“ на Абъркромби е чутовен екшън - цял роман е изграден около една-
единствена битка.“

(Джордж Мартин, автор на *Игра на тронове*)

„Герои“ е обвинителен акт срещу войната и подмолността, която разяжда
душите на мъжете, обладани от идеята за свръхконтрол. Книгата е богата на

рязък хумор, остроумни описания и горчива мъдрост - колкото древна, толкова и насъщна, за пороците на човешката раса."

(Ерик Браун, *Гардиан*)

„Аз съм голям почитател на директните, мрачно-хумористични епоси на Абъркромби и на неговото умение да представи като приемлив, дори симпатичен, и най-нелицеприятния свой герой..."

(Питър Торнтън, *Сън*)

„Великолепен, невероятно увлекателен разказ за една тридневна битка, изобилстващ от елегантно насилие ала Куросава, насилие, което не ражда победители, а само оцеляващи."

(Лев Гросман, автор на *Магьосниците*, в сп. *Тайм*)

„Това е завладяваща приказка с отлично темпо, и може би най-прелъстителната история, разказана от Абъркромби. С този роман той доказва, че умее да изгражда пълнокръвни характери, всеки със свой собствен глас и сърце. Една от най-добрите книги на годината."

(Сай-Фай Нау, 5 звезди)

Джо Абъркромби каза

„Като читател повече от всичко обичам да се изненадвам. И ми харесва представата за твърда аудитория, привикнала към определена форма на фентъзи роман, заредена с ясни очаквания за начина на изграждане на персонажите и ситуацияите, в които попадат те, за конкретни изразни средства, използвани от авторите в жанра. Защото като предложиш няколко

пъти една и съща рамка на тази публика, после тя така прелестно се шокира, ако се намери кой да измъкне килимчето изпод краката ѝ. Ето я моята мотивация."

„През последните 10 години четох много военна история, от всички периоди, така че факти от този род непрестанно витаеха из съзнанието ми, преди да започна да пиша *Герои*. Все пак това е правдив разказ за една-единствена битка и държах да бъда подготвен за целта. Намерението ми (поне отчасти) беше да хвърля мост над пропастта между двете представи за военните действия – едната от тях е някак опростена, схематична, романтична, бляскава и героична, а другата – много по-комплицирана, тежка, мрачна и мръсна, съответстваща на реалността в повечето случаи. Исках да представя автентична фентъзи битка, освен ако няма вътрешно противоречие в това, което казвам. Изчетох много военна проза, изгледах доста документални и игрални филми по темата. Не беше излишно."

„Не знам какъв е ключът към успешния роман. Не ми е ясно предварително кое четиво може да се окаже сполучливо и кое провал. Всеки добър писател намира различен начин да пише добре. Реакциите на публиката са непредвидими. Аз държа да ангажирам вниманието на читателя си, да бъда максимално близо до него, да възпроизведа преживяванията на героите си колкото може по-точно, с цялата кал, болки и страхове, в които тънат те. С цялата бъркотия в душите им. Така читателят придобива усещането, че сам преживява събитията."

„Центърът на тази книга е въпросът какво представлява истинският герой. Фентъзи епосите често не ни оставят място за въображение в този смисъл – пълни са със злостни злодеи и с героични герои. Мен ме движеше презумпцията, че едва ли има хора, способни само на подвизи и благородни постъпки, всичко зависи от конкретните обстоятелства. Същото важи и за другата страна – има човеци, които не са изпъкнали като смелчаци до определен момент, просто защото не се е налагало."

„Кои са любимите ми пет книги? Боже, кой чете в наши дни? Не мога да назова пет, мозъкът ми не организира литературните ми преживявания по този начин. Различни неща ми въздействат в различни времена. Пък и представете си, че ви питат кой ви е любимият инструмент. И вие отговаряте *трион*, докато не ви потрябва *чук*. Най-хубавата книга, която четох напоследък, е *Добрите войници* на Дейвид Финкъл. Но в момента съм по-

скоро на вълна уестърн литература, защото готвя нова изненада за
читателите си!"